

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Radu Cijicenco în numele inculpatei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, în cauza penală în privința lui:

Boldeș Ludmila Dumitru, născută la 20 mai 1978, originar din or. Brest, domiciliată în mun. Chișinău, str. Sihastrului 55,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 15.02.2013– 25.11.2013;*

- *instanța de apel: 27.01.2014- 10.02.2013;*

- *instanța de recurs: 29.07.2014- 08.10.2014;*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013, *cauza fiind examinată în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Boldeș Ludmila a fost condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 (unu) an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate Iliășenco Olga prejudiciului moral în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Boldeș Ludmila la 16 noiembrie 2012, aproximativ la ora 17.50, cu permis de conducere, deplasându-se la volanul automobilului de model „Suzuki Vitara”, cu n/î HN AJ 588, pe șoseaua Hîncești din direcția str. Docuceaev spre str. Academiei, mun. Chișinău nu a manifestat prudența sporită la trafic, ignorând grav prevederile art. 11 lit. f) din Regulamentul Circulației Rutiere care prevede, că „conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat, să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată; înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a

direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic și cerințele art. 22, alin. (4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic”, și în rezultat a tamponat pietonul Ilișenco Olga, care traversa carosabilul regulamentar pe marcajul trecerii pentru pietoni, de la stînga spre dreapta relativ direcției de deplasare a automobilului nominalizat.

Conform raportului expertiză medico-legală nr. 3373/D din 18 decembrie 2012, în rezultatul tamponării relatate, pietonului Ilișenco Olga i-a fost cauzată vătămare corporală gravă, manifestată prin traumatism craniu-cerebral închis, manifesta prin comotie cerebrală; fractură închisă cominutivă a extremității distale a femurului stîng și plagă tăiată a antebrațului drept, 1/3 proximală.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a depus apel, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii și urmările provocate în urma accidentului rutier părții vătămate Ilișenco Olga.

Astfel, la stabilirea pedepsei de către instanța de judecată a unei pedepse blînde sub formă de pedeapsă condiționată pe un termen de unu ani și liberarea de pedeapsa complementară nu este echitabilă, deoarece poate produce o recidivă din partea Ludmillei Boldeș, inculpata neconștientizînd faptul că, prin acțiunile sale a adus urmări grave părții vătămate în urma accidentului rutier, iar numărul îngrijorător de mare al accidentelor (cu sau fără victime) reflectă o problemă majoră legată de reprezentările, percepția și poziționarea conducătorilor auto față de risc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Boldeș Ludmila a fost condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, a cărei executare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei principale, iar argumentele apelantului în această parte nu pot fi preluate. Pedeapsă de 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an aplicată inculpatei răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art. 61 Cod

penal, reieșind din faptul că ea a comis o infracțiune din imprudență, ce se atribuie la categoria celor grave; nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, se caracterizează pozitiv, are la întreținere și educație doi copii minori, unul fiind grav bolnav; a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și a solicitat examinarea cauzei în termeni restrânși, a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune precum și nu au fost stabilite circumstanțe ce ar agrava răspunderea.

Referitor la motivele apelantului ce țin de neaplicarea pedepsei complimentare obligatorii, Colegiul penal a statuat că ele sunt fondate. Inculpata a comis infracțiunea pe trecerea de pietoni încălcând grav prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, prin ce a pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic. Accidentul rutier a avut drept consecință cauzarea de vătămări corporale grave.

Astfel că, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatei, precum și prevenirea săvârșirii de infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane în condițiile în care a fost comisă infracțiunea, consecințele survenite și frecvența sporită a săvârșirii de infracțiuni similare ce majorează gradul prejudiciabil al acestora și rezonanța lor socială, va fi atinsă doar prin aplicarea pedepsei complimentare obligatorii - privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 (doi) ani. Faptul că inculpata are un copil grav bolnav nu permite instanței de a nu aplica pedeapsa complimentară obligatorie, or deplasarea la instituțiile medicale poate fi făcută cu ajutorul și prin intermediul terțelor persoane.

5. Împotriva deciziei menționate, avocatul Radu Cijicenco în numele inculpatei a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 16) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei complimentare, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, instanța de apel a omis prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal și nu a ținut cont la aplicarea pedepsei complimentare de faptul, că în cazul dat există circumstanțe excepționale și anume că inculpata are la întreținere un copil minor bolnav de leucemie și care are nevoie de tratament permanent, în acest sens Boldeș Ludmila se deplasează la instituțiile medicale cu transportul propriu și pentru asta are nevoie de permisul de conducere.

Prin urmare, circumstanța excepțională de a nu aplica pedeapsa complimentară este în interesul copiilor minori, așa după cum a constatat prima instanță.

6. Referință asupra recursului ordinar declarat a depus procurorul, prin care solicită respingerea, deoarece pedeapsa a fost aplicată conform prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii*

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recursul este o cale de atac ordinară ce poate fi declarată doar pentru a repara erorile de drept, fiind determinate limitativ. Aceasta înseamnă că alte temeuri decât cele prevăzute expres în art. 427 Cod de procedură penală, nu pot exista.

Erorile de drept pot fi: erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul invocă ca temeii de drept pct. 6), 10) și 16) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt referindu-se doar la dezacordul său cu aprecierea circumstanțelor atenuante care nu au fost luate în considerație la aplicarea pedepsei complementare.

7.1. Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În acest context, instanța de recurs precizează că, avocatul invocînd pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu indică care anume eroare de la acest punct a fost comisă de instanța de apel.

Colegiul penal reține că, acest temeii nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs, deoarece instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate și se resping, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe anexate la materialele cauzei și de prezența circumstanțelor atenuante cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

7.2. Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În speță, instanța de recurs menționează că, instanțele de fond au aplicat pedeapsa în privința inculpatei cu respectarea strictă a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care prevede că *inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de*

pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Potrivit legislației în vigoare, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar duce la casarea deciziei recurate.

Astfel, instanța de recurs respinge argumentul recurentului precum că la aplicarea pedepsei complimentare nu s-a ținut cont de prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, deoarece instanța de apel corect și-a motivat soluția și anume prin faptul că inculpata a comis infracțiunea pe trecerea de pietoni încălcând grav prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, prin ce a pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic, iar accidentul rutier a avut drept consecință cauzarea de vătămări corporale grave, astfel că, corectarea lui Boldeș Ludmila și prevenirea săvârșirii de infracțiuni din partea altor persoane, consecințele survenite și frecvența sporită a săvârșirii de infracțiuni similare ce majorează gradul prejudiciabil al acestora și rezonanța lor socială, va fi atinsă doar prin aplicarea pedepsei complimentare obligatorii - privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 (doi) ani. Faptul că inculpata are un copil grav bolnav nu permite instanței de a nu aplica pedeapsa complimentară obligatorie, or, deplasarea la instituțiile medicale poate fi făcută cu ajutorul și prin intermediul terțelor persoane.

7.3. Conform pct. 16) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, mai mult ca atât, în motivarea recursului avocatul nu face o careva motivare ce ar ține de eroarea invocată.

Astfel, Colegiul penal conchide că recursul declarat este unul declarativ, motivele invocate nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală. Totodată, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărîrii judecătorești.

În acest context, Colegiul penal conchide că temeiurile pentru recursul ordinar declarat de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 16) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Radu Cijicenco în numele inculpatei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, în cauza penală în privința lui Boldeș Ludmila, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 05 noiembrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu